

nō nimis exq̄sita regrad. et q̄tū ad B ponit
 Macrobius moderationē: Andronicus vō
 simplicitatē. ¶ Ad p̄mū q̄ dīcēdū q̄ cōtinen-
 tia differt qdē a v̄tute sicut ip̄fectū a p̄fecto
 ut. i. dīcēt. et B mō cōdīuiditur virtuti. cōue-
 nit tñ cū t̄pantia et in mā q̄a ē circa dīlectario
 nes tactus: et in modo quia in quadam s̄fre
 natione cōsistit. et iō cōuenient ponitur ps
 t̄pantie. ¶ Ad secūdū dīcēdū q̄ clementia
 siue māsuētudo n̄ ponit ps t̄pantie p̄p̄ cō-
 ueniētīa materī. s̄z q̄a cōuenit cū ea i mō re-
 frenādi et moderādi ut dīctū ē. ¶ Ad t̄rtiū
 dīcēdū q̄ circa extēriores act⁹ iusticia attē-
 dit id qd ē debitū alicī. B autē modestia non
 attendit: s̄z solū moderatiōnē quādā et iō n̄
 ponit p̄ iusticie: s̄z t̄pantie. ¶ Ad q̄rtū dīcē-
 dum q̄ Tullius sub modestia cōp̄hendit oīa
 illa. que p̄tinet ad moderatiōnez corp̄alium
 motuū et extērioz rez. et etiā moderatiōnez
 spei quā dīxim⁹ ad humilitatē p̄tinerē.

Deinde de fide

Drandū ē d̄ p̄tib⁹ t̄pantie i spā
 li. Et p̄ de p̄tib⁹ quasi inte-
 gralibus q̄ sunt verecūdia et
 honestas. Circa verecūdi-
 am autē q̄ritur q̄tuoz. 1. v̄tuz verecūdia sit v̄-
 tus. 2. de q̄bus sit verecūdia. 3. a q̄b⁹ hō
 verecūdatur. 4. quoz sit verecūdari.

Ad primuz sic proce-

dīf. Videt q̄ verecūdia sit virtus. Esse. n. i
 medio s̄m dēterminationē rōnis ē. p̄p̄uz v̄tutē
 ut p̄z ex dīffinitōe v̄tutis q̄ ponit in 2. et b̄
 coz. s̄z verecūdia cōsistit i tali medio: ut p̄z p̄
 p̄hm ibidē. q̄ verecūdia ē v̄tus. ¶ Omne
 laudabile ul ē v̄t⁹ uel ad v̄tutē p̄tinet. sed ve-
 recūdia ē quoddā laudabile: nō ē autē ps ali-
 cui⁹ v̄tutis: nō. n. ē ps prudētie: q̄a nō est i
 rōne s̄z in appetitu: neq̄ etiā ē ps iusticie q̄a
 verecūdia passiōnē quādā iportat: iusticia
 autē non est circa passiōnes: s̄sūt nō ē ps for-
 titudinis: q̄a ad fortitudinē p̄tinet p̄sistere et
 aggredi. ad verecūdiā autē refugē aliqd. neq̄
 etiā ē ps t̄pantie: q̄a t̄pantia est circa concu-
 piscētiās: verecūdia autē ē timor qdā ut p̄z p̄
 p̄hm in 4. et b̄ coz et p̄ damascenuz in 2. li.
 relinquit q̄ verecūdia sit virtus. ¶ Hō-
 nestum cū virtute cōuertit: ut p̄z Tullium
 i p̄ d̄ offi. s̄z verecūdia ē quedā ps honestatis
 dicit. n. Amb⁹ in p̄ de offi. q̄ verecūdia est

socialis ac familiaris mentis placiditati: p̄tūā
 fugitās: ab omni luxu aliena: sobrieta tē dili-
 git. et honestatē fouet. et decorē requirit. q̄
 verecūdia ē v̄tus. ¶ De vitii opponitur
 alicui v̄tuti. s̄z qdā vitia opponit verecūdie
 s̄. inuerecūdia et iordinat⁹ itupoz. ergo verecū-
 dia est virtus. ¶ Ex actibus similes h̄it⁹
 generantur: ut t̄f in 2. et b̄ coz. s̄z verecūdia
 iportat actum laudabilē. q̄ ex multis talib⁹
 actib⁹ causaf habit⁹. s̄z habit⁹ laudabiliū cō-
 un ē v̄t⁹: ut p̄z p̄hm in p̄ et b̄ coz. q̄ verecū-
 dia est v̄tus. ¶ S̄z ē qd p̄hs dīc in 2. et 4.
 et b̄ coz verecūdiā nō eē v̄tutē. ¶ Dīcē-
 dum q̄ v̄t⁹ dupliciter accipit: p̄p̄rie. s̄. et cōi-
 ter. Prope qdē v̄tus p̄fectio qdā ē ut d̄f in
 7. p̄hsicoz. et iō oē illud qd repuḡt p̄fectiōi
 etiā si sit bonū d̄ficat a rōne v̄tutis. verecū-
 dia autē repugnat p̄fectiōi: est enim timor ali-
 cui⁹ turpis qd. s̄. est exp̄probabile. Unde Da-
 mascenuz dīc q̄ verecūdia ē timor d̄ turpi
 actu. Sicut autē spes ē de bono possibili et ar-
 duo ita etiā timor est de malo possibili et ar-
 duo ut s̄ habitū ē cū d̄ passionib⁹ ageret. il-
 le autē q̄ ē p̄fect⁹ s̄m h̄itū v̄tutis nō app̄hēdit
 aliqd ex p̄b̄abile et turpe ad faciēdū ut pos-
 sibile et arduū. i. difficile ad vitādū: neq̄ eti-
 am actu facit aliqd turpe v̄n̄ o p̄p̄b̄riū t̄reat
 Vn̄ verecūdia p̄pe loquēdo nō ē v̄tus: d̄ficat
 n. a p̄fectiōe v̄tutis. Cōit autē d̄f v̄t⁹ omne
 qd ē bonū et laudabile i h̄ūanis actibus uel
 passionib⁹. et s̄m h̄ q̄z verecūdia d̄f v̄tutē
 cū sit qdā laudabilis passiō. ¶ Ad p̄mū q̄ dī-
 cēdū q̄ eē in medio non sufficit ad rōnem
 v̄tutis q̄uis sit v̄n̄a p̄t̄cula posita i v̄tutis dīf-
 finitione. s̄z regit v̄tutē q̄ sit h̄itus electiū⁹
 i. ex electiōe opans. verecūdia autē nō noīat
 habitū s̄z passiōnē: neq̄ mot⁹ ei⁹ ē ex electio-
 ne: sed ex ip̄etu quodā passiōis. v̄n̄ d̄ficat a
 rōne v̄tutis. ¶ Ad secūdū dīcēdū q̄ sicut
 dīctū ē verecūdia ē timor turpitudinis et ex-
 p̄b̄ationis. dīctū ē autē s̄ q̄ vitii i t̄pantie ē
 turpissimū et maxie ex p̄b̄abile. et iō verecū-
 dia p̄ncipali⁹ p̄tinet ad t̄pantiā q̄ ad aliq̄ā
 aliā v̄tutem rōne motiui qd ē turpe: nō autē
 s̄m sp̄m passiōis q̄ ē timor. s̄m tñ q̄ vitia
 alijs v̄tutib⁹ opposita sūt turpia et ex p̄b̄abi-
 lia pōt etiā verecūdia ad alias v̄tutes p̄tine
 ¶ Ad t̄rtiū dīcēdū q̄ verecūdia fouet ho-
 nestatē renouēdo ea q̄ sūt honestati cōtrariā
 nō ita q̄ p̄tingat ad p̄fectā rōnē honestatis
 ¶ Ad q̄rtū dīcēdū q̄ glibet defect⁹ causat

Ad tertium sic proce

ditur. **V**idetur qd homo no magis verecunde
a psonis coiunctis. **D**f. n. in 2. rethorice q
hoies magl erubescut ab illa qb volut i am
miratõe hcri. sz b maxime appetit bo a me
lioib q qnq no sut magis ciucti. g ho no
magl erubescit de magis ciuctis. **P**. Illi
videt ee magis ciucti q sut filium opez. sz
bo no erubescit de suo pcto ab his quos scit
sili pcto subiacet: qz sicut df in 2. rethorice q
quis ipe facit h primis no verat. g ho n ma
gis verecundat a maxime ciucti. **P**. Phs
dic in 2. rethorice q ho magis vecundat ab
his q ppalat mltis qd sciut. sicut sut irriso
res z fabular fictores. sed illi qui sut magis
ciucti no solent vitia ppalare. g ab eis no ma
xime e vecundandũ. **P**. Phs ibidem dicit
q hoies maxime verecundatur ab eis inter
quos i nullo defecerut. z ab eis a quib pmo
aligd postulat. z quoz nuc pmo volunt esse
amici: huiusmõ aut sut min ciucti. g n ma
gis vecundat ho de magis ciuctis. **S**z
est qd df in 2. rethorice q eos qs sepe ode
rut hoies magis erubescut. **R**. ed q cu
vituperiu honori opponat. sicut honori ipoz
tat testimoniũ qdã de excellẽtia alicui. z
pcipue q est fm vtute: ita etiã opprobriu c
timor e verecudia: ipoztat testimoniũ de de
fectu alicuius. z pcipue fm aliqua culpam.
z iõ qto testimoniũ alicui reputat maiorl
ponderis: tato ab eo aligs magis vecundat.
Põr aut testimoniũ aliqd maioris põderis
reputari vel ppter eius certitudinẽ veritat:
vl ppe effectũ. **C**ertitudo at veritatis adest
testimonio alicuius ppter duo. **U**no qdem
mõ ppe certitudinẽ iudicy: sic pz de sapiẽti
bus z vtuosis: a qbus hõ z magis desiderat
honorari z magis vecundat. vnde a pueris z
bestys nullus vecundat ppe defectũ recti iu
dicy q est i eis. **A**lio ppe cognitõem eoz õ
qb e testimoniũ. qz vnusquisqz bñ indicat
que cogscit: z sic magis verecundamur a per
sonis ciuncti q facta nra magis cõsiderat. a
pgrinis at z oio ignotis ad quos facta no
stra n pueniunt: nullo mõ vecundamur. **E**x ef
fectu e aliqd testimoniũ magni põderis p
pter iuuamẽtũ z nocumẽtũ ab eo puenies.
z iõ magis desiderat hoies honorari ab his
q pnt eos iuuare. z magl vecundat ab eis q
pnt nocẽ. **E**t inde etiã e q qstũ ad aliqd ma

gis vecundamur a personis diuctis cu qbus
semp sumus ouersaturi qd ex h nob ppetuũ
pueniat detrimẽtũ: qd at prouenit a pegri
nis z trãseuntib q cito pãfit. **A**d pũ
g dicẽdũ q sili rõ e propter quã verecunda
mur de melioib z magis ciucti: qz sic me
lioib testimoniũ reputat magis effica ppe
vniuersalẽ cognitõem quã hnt de reb z im
mutabilẽ sniam a vitate. ita etiã familiariu
psonaz testimoniũ vr magis effica ppter
b qz magis cognoscit particularia q circa
nos sut. **A**d secũdũ dicẽdũ q testimoni
um eoz q sut nobis ciuncti in silitudinẽ pcti
no reformidam: qz no estimam q defem
nrm apphedat vt aliquid turpe. **A**d etiã
dõ q a propalãtib vecundamur propter no
cumẽtũ ide prouenies: qd e diffamatio apõ
mltos. **A**d qrtũ dicẽdũ q etiã ab illis in
ter qs nil mali fecim magis vecundamur ppe
nocumẽtũ seqns: qz. s. p b amittim bonã opi
monẽ quã õ nob hebãt. z etiã qz õia iuxta
seposita maiora videt. vñ cũ aliqs subito õ
aliq quẽ bonũ estimauit aliquid turpe pci
pit: apphendit b vt turpi. ab istis at a qbus
aligd de nouo postulam vl qz nuc pmo vo
lum eẽ amici: magis vecundamur ppe no
cumẽtũ ide prouenies qd e ipedimẽtũ iplẽ
de petitionis. z amicitie consumande.

Ad quartum sic pro

cedit. **V**idetur q etiã in virtuosis hoibus
possit esse verecundia. **C**ontrarioz. n. con
trary sunt effectus. sed illi qui sut supabun
dantis malicie non verecundant fm illud
Iere. 5. **F**rons mulieris meretricis facta e
tibi: nescisti erubescere. g illi qui sunt virtu
osi magis verecundantur. **P**. Phs dicit
in 2. rethorice q homies non solum erube
scunt vitia. sed etiã signa vitorũ que quidẽ
contingit etiã esse i virtuosis. g in virtuosis
põt esse verecudia. **P**. Verecundia est ti
mor ingloriationis. sed õtingit aliquos vir
tuosos ingloriosos esse: puta si false diffamã
tur: vl etiã idigne opprobria patiãt. g vecũ
dia põt ee i hoie vtuoso. **P**. Verecudia e
pars tpantie vt dictũ est. ps at no separat a
toto. cũ g tpantia sit in hoie vtuoso videt
q etiã verecudia. **S**z e qd phs dicit in
4. ethicoz q verecudia no est hois studiosi
R. dõ q sicut dictũ e verecudia e timor
alicui turpitudis. **D**e aut aliqd maluz non

timeat pōt ppe duplicē rōez otigē. Uno qz nō estimat ut malū. Alio qz nō estimat vt possibile vt vt difficile vitari. z fm hoc verecūdia deficit in aliq duplici. Uno qz ea q sunt erubescibilia nō apphēdūt vt turpia. z hoc mō carēt verecūdia hoies ī pctis pfudati gbus sua pctā nō displicēt s3 magis de eis gloriāf. Alio mō qz nō apphēdunt turpitudinem vt possibile sibi: vel qsi nō facile vitabile. z hoc mō senes z vtuosi verecūdia carēt: sē tñ sic dispositi vt si ī eis eēt aliqd turpe. d h verecūdiarēt: vñ pbs dic ī 4.º ethicoz q verecūdia ē ex suppositōe studiosi. Ad p̄mū g dō q defect⁹ verecūdie ottingit ī pessimis z optimis viris ex diuersis cāis: vt dicitur est: inuenit aut in his q mediocriē se hnt fm q est ī eis aliquid de amore boni z tñ nō sunt totaliter imunes a malo. Ad scdm dō q ad virtuosoz ptinet nō solū vitare vitia: sed etiā ea q hnt spēm vitioz: fm illd. i. ad Thesal. 5.º. Ab oi specie mala abstinete vos. z pbs dicit ī 4.º ethicoz q vitāda sūt virtuosoz taz ea q sunt mala s3 vitare: qz ea q sūt mala fm opinionē. Ad tertiu dō q ifamations z opprobria vtuosus vt dicitū ē otēnit qī ea gbus ipse nō ē dign⁹. et iō de his nemo multū verecūdat: est tñ aliqs mot⁹ verecūdie proueniēs rōi: sicut et ceteraz passionū. Ad quartū dō q verecūdia nō ē ps t̄pantie qsi intrās essētā eius. s3 quasi dispositiue se habēs ad ipsā. Vñ Amb.º. dic in liº de offi. q verecūdia iacit p̄ma t̄pantie iudamēta: inq̄tū. s. i. incutit horrozē turpitudinis.

Deinde de honestate. Et circa h̄ q̄ruē q̄tuor. p̄ quō honestū se bēat ad vtutem. 2º quō se bēat ad decorē. 3º quō se bēat ad vile z delectabile. 4º vtz honestas sit ps t̄pantie.

Ad primū sic proce dit. Dicit q: honestū non sit idem virtuti. Dicit. n. Tullius ī sua rethorica: honestū esse qd ppe se appetit: vtus aut nō appetit ppe seipsā s3 ppe felicitatē: dic. n. pbs ī p̄ ethicoz q felicitas ē p̄mū vtutis z finis. g honestuz nō ē idē vtuti. S. Scd̄s yfidoz hōestas dicit qī honoris status. s3 multis alijs debetur honor qz vtuti: nā vtuti ppe debet laus

vt dī in p̄ ethicoz. g honestas nō est idē virtuti. P̄. Principale vtutis consistit in interiori electōe: vt pbs dic in 8.º ethicoz: honestas aut magis vt ad exteriorē cōueriatōem pertinet fm illud. i. ad Cor. 14.º. Dia honeste z fm ordinē fiāt in vobis. g honestas nō est idē vtuti. P̄. Honestas videt consistere ī exterioribus diuitijs: s3 illud Ezech. xi.º. Bōa z mala vita z mors vtraqz a deo sūt. s3 ī exteriorib⁹ diuitijs nō consistit virt⁹. g honestas nō est idē vtuti. S. 3. ē illud qd Tullius dicit ī p̄mo de offi. z in 2º rethorice: diuidēs honestū in q̄tuor p̄ncipales vtutes: in quas etiā diuidit virt⁹. g honestū ē idem virtuti. P̄. dō q sicut yfidorus dic: honestas or̄ qī honoris status. vñ ex hoc videt aliqd dici honestū qd ē honore dignū: honor autē vt s̄ dicitū est excellētie debet. excellētia at hois maxime cōsideratur fm vtutē que ē dispositio p̄fecti: vt dī in 7º p̄hicoz. z iō honestuz ppe loq̄ndo in idē refert cum vtute. Ad p̄mū g dō q sicut pbs dicit ī p̄ ethicoz rū eoz q̄ prop̄ se appetitur qdā appetit̄ solū ppe se z nūqz ppter aliud: sic felicitas q̄ ē vltim⁹ finis. qdā vō appetitur z ppe se inq̄z tū hnt ī seipsis aliquā rōez bonitatē etiā si nihil aliud boni p ea nob accidēt. z tñ si appetibilia ppe aliud iquātū. s. pducūt nos ī aliqd bonū p̄fecti. z h̄ mō vtutes sūt ppe se appetēde. Vñ Tullius dic in 2º rethorice q qdā ē qd sua vi nos allicit z sua dignitate trahit vt vt. vtas. scia. z h̄ sufficit ad rōez honesti. Ad scdū dō q eoz q̄ honorāf p̄t virtutē: aliqd est virtute excellēti. s. d̄s z b̄ritū vo. z huiusmōi nō sūt ita nob p̄ experiētiaz nota sic vtutes fm q̄s q̄tidie opamur. z iō vt magl sibi v̄dicat nomē honesti. Alia vō q̄ si infra vtutē honorāf. iquām coadiuuat ad opa virtutē: sicut nobilitas: potentia: z diuitie. vt. n. pbs dic in 4º ethicoz. huiusmōi honorāf a gbusdā. s3 fm veritatē solus bonus ē honorādus: bon⁹ at ē aliqs fm virtutē. z iō vtuti qdē debet laus fm q̄ ē appetibilis ppe aliud: honor aut put ē appetibilis ppe seipm: z fm h̄z rōem honesti. Ad tertiu dō q sic dicitū est: honestū ipoztat debitu honoris: honor aut ē testatio qdā de excellētia alicui⁹ vt s̄ dicitū est: testimoniuz at nō p̄fert nisi de reb⁹ not: interior aut electio nō inotescit hōi nisi p̄ exteriorē act⁹. et iō extior cōuerfatio h̄z rōem honesti: fm q̄ ē